

ACC. NR. 3205

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknad av: Emil Goderman
 Härad: Pjäre Adress: Sveustorp Hof
 Socken: Västra Karup Berättad af: Emanuel Larsson
 Uppteckningsår: 1930 Född år: 1844 i Västra Karup

1

Uppteckningen rör

VÅRARBETE

I forna tider var det brukligt, att så-
 mningmannen kom ut, beväpnad med bröd-
 kniven, vilken staktes ner i mulden en
 par fot från åkerrennen med ryggen vänt
 mot sämningmannen. Det första ut-
 stöskardet skulle riktas mot knivens
 egg. Så äro sårdskanen följt omsträng
 knivbladet. Denna procedur skulle
 medföra sådan verkän, att sådru inte
 kunde upphämtas av, som man trodde

Skriv endast på denna sida!

2.

i vinvindlar jarande "resenärer".
 Det skulle enligt sägnen i dessa "horre-
 vingar" (som de kallades) finnas Käringar
 från Norrland och Sönderland, ja t. o. m. från
 norra Halland stående i en pyramid Korg
 och i den höjdsamlade av sådä vad de då
 kunde komma över. Nu, som då vid Sönder
 glömt lerökniven, fick släppa till av det
 utsädda. Det påstods, att en man, då
 han såg "horrevingen" närma sig, drog
 han sin Kniv, kastade den in i dam-
 met med påföljd, att detta avstannade,
 och i detsamma låg en Käring i en Korg,
 där dammet upphörde. Kniven
 hade träffat trollpöskan i läret och
 på fast där.

Skriv endast på denna sida!

forts

ACC. NR. 3205

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Landskap: Skåne Upptecknad av Emill Bodmann
 Härad: Bjäre Adress: Svendtorp Skof
 Socken: Västra Karup Berättad av Emanuel Svendsen
 Uppteckningsår: 1930 Född år 1844 i Västra Karup

Uppteckningen rör

Vid påsådden var det åter slakt
 kniven, som ligger i åkern på samma
 sätt, som nämndes i föregående bildning,
 och då skulle påkorgen därtill vara in-
 gniden med sin avtråde. Innes gång
 var det emellertid verkligen norska eller
 finska koringar utan ardens svin det
 gällde, vilka i äldre tiden gingo lösa och
 betade, var de ville. Det, som då var
 sån utan förnundera förmanhet

Skriv endast på denna sida!

1 ant. am.

2. Jick säkert besök av fyrfoting
arna, som frugo gå, var de ville; men
lätta jick den, som inte då hade ring
i norra på sin "massa" —

Sista gången jag såg Kniven sitta
i Årven var 1849.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4
3205

1. avl. an.